KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 20. MARTS 1981 [1]

Metallurgiki Halyps SA
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Kvotasystem for stålproduktionen, græske producenter«

Sag 41/81 R

I sag 41/81 R

METALLURGIKI HALYPS SA, Athen, ved advokaterne A. Elvinger, Luxembourg, og A. Lykourezos, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger & Hoss, 15, Côte d'Eich,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved juridisk konsulent M. Van Ackere, som befuldmægtiget, bistået af F. Benyon, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse hos O. Montalto, den juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgte,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

1 — Processprog: Fransk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

I — Sagens baggrund

1. Ved generel beslutning nr. 2794/80/EKSF af 31. oktober 1980 (EFT L 291, s. 1) indførte Kommissionen, da den skønnede, at Fællesskabet befandt sig i en åbenbar kriseperiode i EKSF-traktatens artikel 58's forstand, et kvotasystem for stålproduktionen for virksomhederne i jern- og stålindustrien, der skulle ophøre den 30. juni 1981. Fra sin tiltrædelse gennemførte Den hellenske Republik dette system over for virksomhederne i den græske jern- og stålindustri.

2. Akten vedrørende vilkårene for Den hellenske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne (EFT L 291, 1979, s. 17) bestemmer i artikel 2, at »fra tiltrædelsen er bestemmelserne i de oprindelige traktater og de af Fællesskabernes institutioner vedtagne retsakter bindende for Den hellenske Republik og gælder i denne stat på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i denne akt.« I samme akts artikel 9, stk. 1, hedder det, at »ved anvendelsen af de oprindelige traktater og af institutionernes retsakter gælder de i denne akt fastsatte undtagelsesbestemmelser som overgangsforanstaltning.«

3. Fjerde del af tiltrædelsesakten vedrører overgangsforanstaltningerne. Skønt denne del indeholder forskellige særbestemmelser vedrørende jern- og stålområdet, især i artiklerne 32-34, omfatter den ikke nogen overgangsordning for så vidt angår EKSF-traktatens artikel 58.

4. Slutakten til tiltrædelsesakterne hjemler en fremgangsmåde for underretning og samråd for så vidt angår vedtagelsen af visse afgørelser. I henhold til denne fremgangsmåde bringes ethvert forslag eller enhver meddelelse fra Kommissionen, som kan føre til afgørelser i Rådet, til Den hellenske Republiks kundskab efter at være blevet videregivet til Rådet. Der vil da finde samråd sted, hvis der fra Den hellenske Republik fremsættes anmodning herom.

5. I henhold til artikel 2 i den generelle beslutning nr. 2794/80, fastsætter Kommissionen kvartalsmæssige produktionskvoter for råstål samt for de fire i artikel 2 nævnte grupper valsede produkter, som defineres nærmere i beslutningens bilag I.

6. Beslutningens artikel 4 indeholder i nr. 1 og 2 generelle regler for beregningen af den kvartalsmæssige referenceproduktion, såvel for valsede produkter som for råstål.

Denne bestemmelse lyder som følger:

»1. For hver måned i det konkrete kvartal tages den samme måned i tidsrummet fra juli 1977 til juni 1980, i hvilken summen af produktionen af de fire valsede produktgrupper har været størst. De tre således valgte måneder, som ikke nødvendigvis er fortløbende, udgør referenceperioden.

2. Referenceproduktionerne for råstål og for hver af de fire valsede produktgrupper er lig med de respektive produktionstal i referenceperioden.«

7. Nr. 3, 4 og 5 i artikel 4 beskriver de særlige tilfælde, hvor referenceproduktionen og — som følge heraf — kvoterne forhøjes. Ifølge artikel 4, nr. 3, skal Kommissionen efter bestemte kriterier, øge referenceproduktionen for virksomheder, som i tidsrummet fra juli 1977 til juni 1980 ligger 10 procentpoints eller mere under den gennemsnitlige udnyttelsesgrad for samme anlæg i de andre virksomheder i Fællesskabet i 1977, 1978 og 1979. Artikel 4, nr. 4, bestemmer, at Kommissionen i tilfælde af, at virksomheden som følge af et behørigt anmeldt investeringsprogram, hvorom Kommissionen ikke har afgivet negativ udtalelse, efter den 1. juli sætter et nyt anlæg i drift, tilpasser referenceproduktionen for denne virksomhed på de i samme nr. anførte betingelser.

8. Beslutningens artikel 14 bestemmer, at såfremt de produktions- og leveringsrestriktioner, der pålægges ved beslutning nr. 2794/80, og de dertil hørende gennemførelsesforanstaltninger medfører usædvanlige vanskeligheder for en virksomhed, kan denne forelægge sagen for Kommissionen. Kommissionen gennemgår sagen så hurtigt som muligt i lyset af målene for beslutningen. Efter gennemgangen tilpasser Kommissionen om fornødet bestemmelserne i beslutningen.

9. Reduktionssatsen i forhold til referenceproduktionen for de valsede produktgrupper fastsættes ifølge artikel 5, stk. 1, i beslutning nr. 2794/80 som ændret ved artikel 1 i Kommissionens beslutning nr. 3381/80/EKSF af 23. december 1980 (EFT L 355, 1980, s. 37) således:

Valsede produkter		
Gruppe I	Coils og varmvalsede bånd valset på specialvalseværker	27,73 %
Gruppe II	Kvartoplader og universalstål	22,76 %
Gruppe III	Svære profiler (spunsvægjern, bredflangede bjælker, andre bjælker og profiler, skinnemateriel)	19,59 %
Gruppe IV	Lette profiler (valstråd i ringe, armeringsstål og andre handelsstål	27,64 %

Reduktionssatsen for råstål svarer til gennemsnittet af reduktionssatsen for de fire valsede produktgrupper vægtet ud fra referenceproduktionen for hver af disse produktgrupper (artikel 5, stk. 2).

10. Ved individuel beslutning af 3. februar 1981 fastsatte Kommissionen produktionskvoterne for sagsøgeren for perioden 1. januar 1981 — 31. marts 1981 således:

Valsede produkter	Reference				Reduktion	Kvota 1. kvartal 1981
	Januar 1980	Februar 1980	Marts 1980	I alt		
	t	t	t	t	%	t
Gruppe I	—	—	—	—	—	—
Gruppe II	—	—	—	—	—	—
Gruppe III	—	—	—	—	—	—
Gruppe IV	22 707	23 465	18 946	65 118	27,64	47 119
I alt I-IV	22 707	23 465	18 946	65 118	27,64	47 119
Råstål	12 464	18 869	29 342	60 675	27,64	43 904

Kommissionen udstedte sin beslutning med hjemmel i triltrædelsesakten, især artikel 2, og i artikel 3 i beslutning nr. 2794/80, som ændret ved beslutning nr. 3381/80. Den anførte, at »det påhviler Dem [sagsøgeren] at indgive en formel anmodning, hvis De mener Dem berettiget til de i artikel 4, stk. 4, hjemlede tilpasninger«.

II — Skriftvekslingen

1. Ved stævning registreret på Domstolens justitskontor den 20. februar 1981 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af den individuelle beslutning af 3. februar 1981 under påberåbelse dels af, at den generelle beslutning nr. 2794/80 ikke finder anvendelse på Den hellenske Republiks virksomheder i jern- og stålindustrien, dels af, at denne beslutning er retsstridig såvel på grund af utilstrækkelig begrundelse som på grund af overtrædelse af traktatens artikler 58, 74 og 14.

2. Den 20. februar 1981 har sagsøgeren i medfør af EKSF-traktatens artikel 39 og artikel 83 i Domstolens procesreglement indgivet begæring om en foreløbig forholdsregel i form af udsættelse af fuldbyrdelsen af den i hovedsagen anfægtede beslutning.

3. I sine bemærkninger vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler har Kommissionen nedlagt følgende påstand:

1. Sagsøgerens begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af den individuelle beslutning tages ikke til følge.

2. Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.

III — Parternes anbringender og argumenter

A — Vedrørende udsættelsens uopsættelighed og foreløbige karakter

Ifølge *sagsøgeren* vil det være umuligt at træffe afgørelse i annullationssøgsmålet før ved udgangen af første kvartal 1981. Selskabet risikerer således ganske uforberedt at lide et alvorligt tab. De foregående år har det nemlig ikke nydt godt af fællesskabsbeskyttelsen, men har

derimod været udsat for konkurrence fra Fællesskabet såvel som fra virksomhederne i tredjelande. Endvidere er de i beslutningens artikel 4, nr. 3 og 4, hjemlede vægtnings- og rimelighedsbestemmelser underlagt betingelser i tilknytning til tidligere fællesskabsforanstaltinger i et sådant omfang, at sagsøgeren uundgåeligt udelukkes fra at påberåbe sig dem. Sagsøgeren har endvidere anført, at det alvorlige tab, der opstår som følge af en gennemførelse af den generelle beslutning, hvis denne senere erklæres resstridig — i betragtning af den ringe procentdel, som de græske virksomheders produktion udgør, og af, at der ikke var pålagt disse virksomheder kvoter for sidste kvartal af 1980 — er ude af proportion med de næppe mærkbare konsekvenser af, et beslutningen ikke gennemføres over for Den hellenske Republik.

Kommissionen har fremhævet, at den betragtning, at Domstolens dom vedrørende realiteten først vil blive afsagt efter den periode, for hvilken den individuelle beslutning fastsætter kvoter, ikke er tilstrækkelig til påvisning af sagens uopsættelighed, idet alle begæringer om udsættelse i forbindelse med sådanne beslutninger i modsat fald måtte admitteres med denne begrundelse. Det sagsøgende selskab skal godtgøre, at det vil lide et alvorligt tab, såfremt der ikke træffes afgørelse om at bringe de ønskede forholdsregler i anvendelse. Noget sådant føres der intet som helst bevis for, idet sagsøgeren simpelt hen anfører, at gennemførelsen af beslutningen indebærer en *risiko* for, at selskabet påføres et alvorligt tab. Det må kræves, at udsættelsen er *nødvendig* for at undgå et alvorligt og uopretteligt tab. Den omstændighed, at sagsøgeren ikke var forberedt på indførelsen af produktionskvoter, medfører ikke nødvendigvis, at disse foranstaltninger påfører selskabet et alvorligt tab. For så vidt angår den tilpasning af referenceproduktionen, der er hjemlet i den generelle beslutnings artikel 4, nr. 3 og 4, har Kommissionen anført, at sagsøgeren ikke er udelukket fra at påberåbe sig artikel 4, nr. 4. Andre græske virksomheder i en lignende situation har opnået en sådan tilpasning. I øvrigt kan Kommissionen ikke se, hvorfor de græske virksomheder skulle lide et alvorligt og uopretteligt tab, fordi de ikke kan udnytte bestemmelserne i artikel 4, nr. 3, de har til formål at undgå en situation, der udelukkende kan opstå til skade for visse af de virksomheder, der har deltaget i de frivillige leveringsprogrammer, som græske virksomheder ikke har taget del i.

For så vidt angår sagsøgerens udtalelse om, at den græske produktion udgør en ringe procentdel af Fællesskabets marked, har Kommissionen anført, at den er betydelig større end Danmarks og næsten femten gange så stor som Irlands i 1979. Tilmed indeholder den genelle beslutning i artikel 1, stk. 2, litra a), en undtagelsesbestemmelse for små virksomheder, hvis produktion ikke overstiger visse mængder, men sagsøgerens produktion ligger langt over de anførte mængder.

Kommissionen har endelig anført, at hvis gennemførelsen af den individuelle beslutning udsættes, vil det uundgåeligt gøre enhver senere afgørelse i realiteten, hvorved den anfægtede beslutning opretholdes, virkningsløs. Rent praktisk bliver der altså ikke blot tale om en udsættelse, men om en annullation af den individuelle beslutning.

B — Vedrørende beslutningens anvendelighed og underretningsproceduren

Sagsøgeren anser ikke beslutningen for at være en retsakt udstedt af Fællesskabets institutioner i deres udvidede form efter Grækenlands tiltrædelse, idet den er dateret før 1. januar 1981. Ifølge sagsøgeren indeholder tiltrædelsesakten hverken i artikel 2 eller i artikel 146 den nødvendige hjemmel for, at beslutning nr. 2794/80/EKSF finder anvendelse over for de græske virksomheder i jern- og stålindustrien.

Kommissionen har anført, at den gældende fællesskabsret (l'acquis communautaire), dvs. bestemmelserne i de oprindelige traktater og de af Fællesskabernes institutioner vedtagne retsakter, i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 2 er bindende for Grækenland fra tiltrædelsen, dvs. den 1. januar 1981. Ganske vist bestemmes det i artikel 2, at fællesskabsbestemmelserne er bindende på de vilkår, som er fastsat i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelsen, men de deri indeholdte tilpasnings- og undtagelsesbestemmelser vedrører ikke de foranstaltninger, der er truffet i medfør af EKSF-traktatens artikel 58. Med hensyn til tilpasningen af institutionernes retsakter er en sådan kun foretaget, for så vidt dette har været nødvendigt for at bringe disse retsakter i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens bestemmelser. Det drejer sig i påkommende tilfælde om tilpasninger af teknisk art, som ikke finder anvendelse i nærværende sag. Det kan således ikke bestrides, at retsakter udstedt mellem den 28. maj 1979 og den 1. januar 1981 er bindende for Grækenland.

Kommissionen har i øvrigt anført, at underretningsproceduren er fulgt i nærværende sag. Kommissionens meddelelse af 6. oktober 1980 til Rådet med henblik på at indhente den i EKSF-traktatens artikel 58, stk. 1, nævnte udtalelse blev tilsendt Den hellenske Republik den 9. oktober 1980, men denne anmodede ikke om det samråd, der var hjemmel for. Beslutningen skulle som følge heraf gøres til genstand for et samråd, som der ikke var fremsat anmodning om.

C — Vedrørende begrundelsen for beslutningen

Sagsøgeren har anført, at en gennemgang af beslutningens betragtninger og bestemmelser viser, at den efter sit indhold, sit formål og sine vilkår ikke er bindende for græske virksomheder. Således tager de forhold, der omtales i begrundelsen, såvel som de særlige ordninger, der hjemles i artikel 4, nr. 3 og 4, udelukkende sigte på situationen i Fællesskabet uden Grækenland.

I besvarelse heraf har *Kommissionen* fremført, at begrundelsen for generelle retsakter ikke kan udformes under hensyn til de særlige forhold, der inden for en enkelte nye eller gamle medlemsstat måtte gøre sig gældende for den enkelte virksomhed i jern- og stålindustrien. Den græske jern- og stålindustris interesser er blevet tilgodeset gennem overgangsforanstaltningerne i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelsen, men denne indeholder ikke undtagelsesbestemmelser for så vidt angår en eventuel anvendelse af EKSF-traktatens artikel 58.

D — Vedrørende den påståede tilsidesættelse af traktatens artikel 58, stk. 1, og artikel 74

Sagsøgeren har i det væsentlige anfægtet det forhold, at Kommissionen har indført et kvotasystem uden samtidig at have iværksat den i traktatens artikel 74 hjemlede procedure, der giver mulighed for at træffe handelspolitiske foranstalt-

ninger med henblik på at modvirke dumping. Dette forhold bevirker, at kvotafastsættelsen berøves enhver virkelig betydning, og gør den retsstridig.

Hertil har Kommissionen anført, at den har forhandlet og indgået arrangementer med tredjelande, der eksporterer jern- og stålprodukter, og at vurderingen af, om artiklerne 58 og 74 skal bringes i anvendelse samtidig, beror på et vanskeligt politisk valg, der træffes efter Kommissionens skøn.

E — Vedrørende den påståede tilsidesættelse af traktatens artikel 58, stk. 2

Sagsøgeren finder ikke, at beslutningen overholder de rimelighedskriterier, der er fastsat i EKSF-traktatens artikel 58, stk. 2. I henhold til dette stykke fastsætter Kommissionen kvoterne på »et rimeligt grundlag under hensyntagen til de i artikel 2, 3 og 4 nævnte principper«. Hvis den generelle beslutnings artikel 4, nr. 3, ikke finder anvendelse på virksomheder, der, fordi de ikke var omfattet af Fællesskabet, ikke kunne deltage i de frivillige nedskæringsprogrammer, og hvis samme artikels nr. 4 ikke finder anvendelse på de virksomheder, hvis investeringer af samme grund ikke kunne være genstand for en udtalelse fra Kommissionen, indfører nævnte beslutning imidlertid en forskelsbehandling mellem sidstnævnte gruppe virksomheder og de øvrige.

Kommissionen har anført, at de græske virksomheder både kan opnå og rent faktisk har opnået de tilpasninger, som er hjemlet i den generelle beslutnings artikel 4, nr. 4, og artikel 14. Som følge deraf er der ikke tale om forskelsbehandling.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har efter behørig indkaldelse afgivet mundtlige indlæg vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler i retsmødet den 19. marts 1981.

Grunde

1 Ifølge artikel 39 i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab har indbringelse af sager for Domstolen ingen opsættende virkning. Domstolen kan dog, såfremt den skønner, at forholdene kræver det, udsætte fuldbrydelsen af den anfægtede beslutning. Den kan ligeledes foreskrive alle andre nødvendige foreløbige foranstaltninger.

2 Ifølge artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement er det en betingelse for udsættelse af fuldbyrdelsen og for at træffe afgørelse om foreløbige forholdsregler, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og grunde, ifølge hvilke nødvendigheden af sådanne forholdsregler forekommer umiddelbart berettiget.

3 Ved generel beslutning nr. 2794/80/EKSF af 31. oktober 1980 (EFT L 291, s. 1) blev der indført et kvotasystem for stålproduktionen for virksomhederne i jern- og stålindustrien. I henhold til denne beslutnings artikel 2, stk. 1, fastsætter Kommissionen kvartalmæssige produktionskvoter for råstål samt for fire grupper valsede produkter.

4 I henhold til artikel 3 fastsætter Kommissionen disse kvoter for hver virksomhed »på basis af denne virksomheds referenceproduktion som omhandlet i artikel 4,« og »ved på referenceproduktionen at anvende reduktionssatserne som omtalt i artikel 5«.

5 Kommissionen bragte den generelle beslutning i anvendelse over for de græske virksomheder med virkning fra 1. januar 1981. Ved individuel beslutning af 3. februar 1981 fastsatte Kommissionen følgende kvoter for sagsøgeren for første kvartal 1981:

Kvota 1. kvartal 1981	
Valsede produkter	
Gruppe IV	47 119 t
I alt I-IV	47 119 t
Råstål	43 904 t

6 Ved stævning registreret den 20. februar 1981 har sagsøgeren i medfør af EKSF-traktatens artikel 33 anlagt sag med påstand om i det væsentlige annullation af den individuelle beslutning af 3. februar 1981. Påstanden støttes hovedsagelig på et anbringende om, at den generelle beslutning, som ligger til grund for den anfægtede individuelle beslutning, ikke er bindende for virksomhederne i jern- og stålindustrien i Den hellenske Republik og på et anbringende om, at beslutningen er retsstridig på grund af utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af EKSF-traktatens artikler 14, 58 og 74.

7 Den 20. febuar 1981 indgav sagsøgeren i medfør af EKSF-traktatens artikel 39 og artikel 83 i Domstolens procesreglement en begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning i form af en foreløbig forholdsregel.

8 Det sagsøgende selskab har især gjort gældende, at det er en ny virksomhed, hvis produktion først startede i 1977. Når denne produktion er steget hurtigt, således at den f.eks. for de valsede produkter i gruppe IV er forøget fra 39 223 ton i 1977 til 120 535 ton i 1978, til 182 752 i 1979 og til 238 297 ton i 1980, må det tages i betragtning, at det drejer sig om en stigning fra en særdeles lav produktion. Sagsøgeren har tilføjet, at følgerne af et jordskælv og en strejke i elektricitetssektoren har haft uheldig indvirkning på produktionen i 1980.

9 Det sagsøgende selskab udleder heraf, at gennemførelsen af kvotasystemet, således som det er iværksat ved den generelle beslutning, for dets vedkommende vil føre til urimelige resultater til skade for dets konkurrenceevne. Da det drejer sig om forhold, der ikke skal ses i forbindelse med en normal produktionsperiode, men i forbindelse med en ny virksomheds indkøringsperiode, vil den fastsatte referenceproduktion afbryde en produktionsstigning, der er naturlig for en nystartet virksomhed. Det sagsøgende selskab bringes således i en langt mere ufordelagtig situation end gennemsnittet af dets konkurrenter.

10 Det sagsøgende selskab har i øvrigt gjort gældende, at de fastsatte kvoter bringer dets forpligtelser med henblik på eksport af dets produkter i fare. Endelig har det anført, at det har lidt betydelige tab i de to første måneder af 1981, hvilket efter dets opfattelse skyldes anvendelsen af kvotasystemet.

11 Selv om sagsøgeren har undladt at benytte sig af de i medfør af beslutningens artikel 4, nr. 4, og artikel 14 bestående muligheder for at opnå en tilpasning af kvoterne, har Kommissionen under den mundtlige forhandling erklæret sig rede til at undersøge, om sagsøgeren kan opnå en sådan tilpasning, under forudsætning af at Kommissionen modtager de oplysninger, der er nødvendige til vurdering af sagen.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før anden afgørelse træffes:

1. **Kommissionen undersøger så hurtigt som muligt, i medfør af artikel 14 eller en hvilken som helst anden bestemmelse i beslutning nr. 2794/80 eller i beslutning nr. 3381/84, der supplerer og ændrer førstnævnte beslutning, muligheden for at tilpasse de kvoter, der er tildelt sagsøgeren for første kvartal 1981.**

2. **Sagsøgeren giver i denne anledning Kommissionen alle nødvendige oplysninger.**

3. **Kommissionen giver inden den 15. april 1981 meddelelse om resultatet af denne undersøgelse til Domstolens præsident.**

4. **I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.**

5. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 20. marts 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident